

des, i samtlige kommuner, foreligge en spildevandsplan, der redegør for det åbne land.«

Spm. nr. S 162

Til fødevareministeren (17/10 97) af:

Kristen Touborg (SF):

»Vil ministeren tilbyde ophugningsstøtte til muslingefiskefartøjer i Limfjorden, og kan ministeren oplyse, hvilken fangstkapacitet der kan sikre et økologisk og økonomisk muslingefiskeri i Limfjorden?«

Begrundelse

Igen i år er store mængder muslinger døde i Limfjorden som følge af iltsvind. Det har naturligvis skabt store problemer for muslingefiskerne. Iltsvindet er et stort og hyppigt tilbagevendende problem for muslingerne og muslingefiskerne, og der er hver gang et pres for at få åbnet de områder, der er lukkede for muslingefiskeri.

Muslingefartøjerne kan ikke umiddelbart anvendes til andet fiskeri, og det er derfor svært for fiskerne at lægge om. Da iltsvindet i 1997 næppe bliver det sidste, og da fangstkapaciteten bør afpasses fiskerimulighederne, synes det oplagt at overveje økonomisk støtte til at reducere antallet af fartøjer.

Svar (30/10 97)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen):

Der ydes støtte til ophugning af fiskerfartøjer efter reglerne i bekendtgørelse nr. 357 af 28. maj 1997 om tilskud til fartøjers ophugning m.v. i dansk erhvervsfiskeri.

Støtten ydes til muslingefartøjer efter samme regler som for andre fartøjer. Ansøgningerne prioriteres efter fartøjets alder, vedligeholdelsestilstand og ansøgers alder. Der er fortsat midler til rådighed for finansåret 1997. Det er min hensigt at der også skal afsættes midler til ophugning for finansåret 1998.

Det kan ikke med sikkerhed siges, hvilken fangstkapacitet, der svarer til fiskerimulighederne. Der har dog i en længere periode været en målsætning om at nedbringe antallet af far-

tøjer. Dette gennemføres indtil videre derved, at der ikke udstedes nye tilladelser, når en fisker holder op.

Spm. nr. S 100

Til justitsministeren (10/10 97) af:

Ulla Tørnæs (V):

»Hvad er baggrunden for, at en navneændring, som følge af et ægteskab indgået for en udenlandsk vielsesmyndighed, er belagt med en afgift på 3.000 kr., jf. navnelovens § 17 a, stk. 1?«

Begrundelse

Ægteskaber indgået for en udenlandsk vielsesmyndighed anerkendes i dansk ægteskabsret som gyldige. Det kan derfor synes mærkeligt, at der i navneretlig henseende sker en udenlandsk vielsesmyndighed, jf. betalingen på 3.000 kr. for udfærdigelse af et navnebevis.

Svar (31/10 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Ifølge navnelovens § 17 a skal der betales 3.000 kr. til statsamtet for udfærdigelse af navnebevis.

Reglerne om gebyr for udfærdigelse af navnebevis blev indført i 1989 som led i finanslovs-aftalen for 1990 på baggrund af forslag fra den daværende regering. Ved udformningen af gebyrreglerne har man fulgt det princip, at de, der får udfærdiget navnebevis, også bør bidrage til omkostningerne derved. Der blev endvidere lagt vægt på, at reglerne om gebyr skulle være enkle at administrere, og der blev derfor ikke indført dispensationsmulighed.

Navneloven fra 1981 hviler på en forudsætning om, at navneændring ved anmeldelse til ministerialbogen eller til vielsesmyndigheden kun er mulig i tilfælde, hvor den, der ønsker navneforandring, har en umiddelbar adkomst til navnet, og denne adkomst kan konstateres ved at undersøge ministerialbogen. I alle andre tilfælde skal navneforandring ske ved navnebevis, og der skal betales gebyr for sagsbehandlingen. Der skal dog ikke ske betaling for